

PŘÍBĚH BOHUMILY LOUKOVÉ - životopis

Bohumila Louková se narodila 14. 9. 1938 v brněnské porodnici. Se svou rodinou žila v Holubicích vzdálených 15 km od Brna. Matka Antonie Franková pocházela z chudých poměrů, zatímco otec František Frank pocházel z rodiny velkého sedláka a později si vybudoval pilu. Kromě Bohumily měli Frankovi ještě dva mladší syny. Na dětství si příliš nevpomíná, ale popisuje ho až do roku 1945, kdy rodinu postihl kobercový nálet na Brno, jako šťastné a láskyplné.

Bohumila navštěvovala chlapeckou třídu na škole v Rousínově. V této době byla i členkou pěveckého a dramatického kroužku a chodila i do „pionýra“, kde svůj čas trávila ráda a nenahlížela na to z politického hlediska. Jako starší se věnovala divadlu. Poté studovala textilní průmyslovku, kde byla předsedkyní třídy, přestože nebyla členkou SSM. Školu dokončila v roce 1957. Bohumila chtěla jít studovat i vysokou školu, ale rodina na studium neměla peníze, jelikož už její studium na střední škole pro ně bylo finančně náročné. Proto požádala o dálkové studium na fakultě strojní v Brně, ale z kádrových důvodů ji nepřipustili ani k přijímacím zkouškám. Na doporučení tedy odpracovala tři roky v Trikotě na Slovensku. Poté se vrátila do Čech do brněnského výzkumného ústavu a vysokou školu vystudovala dálkově.

Svého prvního manžela, který pracoval v Elite Varnsdorf, poznala Bohumila během služební cesty. V roce 1969 manžel emigroval a Bohumila s dcerou Martou zůstala ve Varnsdorfu sama. V této době se kvůli splácení dluhů dostala do velmi tíživé finanční situace.

Druhý manžel byl od 22 let starší, ale manželství popisuje jako krásné. Spolu měli druhou dceru Alici. Díky kontaktům manžela se dostala na pozici na národním výboru, kde prožila i rok 1968 a plánovala zde pětiletky pro město Varnsdorf. Když na úřad nastoupil nový předseda, Bohumila tam svůj pracovní úvazek ukončila a šla pracovat do národního podniku Velkoobchod s oděvním zbožím, kde pracovala 7 let. Poté přešla do rumburského Rukova, kde se stala vedoucí výroby – byla tak ve firmě jedinou ženou na této pozici.

V roce 1986 se s rodinou vrátila do Brna a o dva roky později prodělala v důsledku totálního vyčerpání mrtvici. Z vážných zdravotních problémů se naštěstí i díky své vůli dostala.

Ačkoliv sama nevěřila, že se v budoucnu vrátí k nám na sever, roku 2014 se přestěhovala do Rybníště. Nyní bydlí paní Louková v domečku s krásným výhledem na Jedlovou horu a je tu velmi šťastná.

Životní motto:

„Budte hrdí na to, že jste Češi, že jste Slovani. Mějte rádi život, protože je krásný. A stojí za to, ho žít. A záleží jenom na vás, jak si ho vytvoříte, co si z něj uděláte.“